

Радістю один одного обіймімо

Бог сподобив нас знову дійти до Празника празників, до торжества із торжеств – Святої Пасхи: шлях Великого посту сягнув своєї кінцевої мети світлого свята Воскресіння Христового. Вкотре ми знову вітаємо один одного словами, які звучать понад два тисячоліття: «Христос Воскрес!». Здавалося б два слова, а шойно їх вимовиш, як якась невичерпна, неземна радість одразу наповнить душу. Бо в цих словах – віра. Віра у перемогу життя над смертю, добра над злом, білого над чорним, весни над зимою, бо лише віра відкриває душу для благодаті, а душа без віри, як закрита посудина. Тривога і смуток панує там, де згасає світільник віри.

Цьогоріч ми знову підемо у церкву на Великодню службу Богу і знову почуємо слова Іоана Златоуста,

який закликає: «Багаті і вбогі, радійте один з одним. Стримані і ліниві, вшануйте день. Ті, хто постить і не постить, веселіться сьогодні... Ніхто нехай не плаче над гріхами своїми... Нехай ніхто не боїться смерті, бо нас визволила Спасова смерть...» Іоан Златоуст нагадує, що тепер смерть є тільки тимчасовим станом, і урочисто виголошує вічну Христову перемогу над смертю: «Воскрес Христос і життя живе».

Ми таки справді відчуваємо радість, вона переповнює навіть найчерствіші серця. Але пасхальні дні швидко минають, а так хочеться затримати, продовжити цю радість, мати її повсякчас. Кажуть, щоб зберегти її, потрібно мати чисте серце. Лише чисті серцем Бога побачать. А шлях до чистого серця лежить через подвиг. Подвиг молитви, подвиг посту, подвиг спокути і

покаяння, подвиг добрих справ. Ні-ні, я не помилилась – саме про подвиг мова. Щось погане робити легше й простіше. Навіть прислів'я є: на дурне, як запали. А відмовляючись від ненависті, заздрості, марнославства, підлості, егоїзму, черствості, ненажерства, скупості... ми вчимося дивитися на світ по-іншому. А він – злий і жорстокий – так потребує свіжого, оновленого погляду. Та очі наші чомусь засліплені, двері наших серць зачинені і ключі загублені, і крижинка пожадливості раз-по-раз холодить нас.

Тож нехай благодатний пасхальний вогонь зігріє кожне серце, освітить життєвий шлях кожного, а відчуття Божественної присутності допоможе здолати труднощі і випробування на шляху щоденного подвигу.

МОЇМ КОЛЕГАМ

Які слова для вас у свято відшукати,
Як риму віднайти, щоб було влад?
І найзвучнішим гімном нам не оспівати
Чарівний блиск душевних променад.

Ви часто втомлені вертаєтесь додому,
А з вами поряд – і тривога, й біль...
Границь нема у горі і в плачі чужому,
Бо допомоги просять звідусіль.

Могли б спокійно ви собі щоденно жити,
Як більшість із ровесників живуть,
Та доля нарекла страждаючих любити
Й продовжувати їхню земну путь.

Через агоній страх і радість воскресіння
Ваш благородний не вгаває шлях.
Крокуєте щодня ви символом спасіння,
Забувши лік у втомлених літах.

**Любов Рудавська-Вовк,
лікар-терапевт Самбірської ЦРЛ**

науково-практичну конференцію. Лікар, який змушений щоденно думати як прогудувати сім'ю, чи лікар, який відчуває себе заручником правових норм своєї професійної відповідальності за умови відсутності потрібних медикаментів та обладнання – не може якісно виконувати свій професійний обов'язок. Не може гарантувати здоров'я громадянам України. А хворе суспільство не в стані подолати жодну кризу: ні фінансову, ні демографічну, ні морально-культурну.

Кожний з нас має пам'ятати, що здоров'я – основа основ. Ми з великою надією сподіваємося, що охорона здоров'я стане пріоритетом державної політики, матиме свій об'єктивний прояв у структурі Державного бюджету України, місцевих бюджетів. На сьогоднішній день, за таким показником, як витрати на охорону здоров'я від внутрішнього валового продукту, Україна займає вкрай низьке місце у світі. Ми глибоко переконані, що економити на здоров'ї – це ставити під загрозу життя людини і безпеку держави. Наша професійна солідарність – це головне джерело стабільності функціонування галузі. Ми повинні мати єдину позицію з основних питань роботи галузі. Роз'яснювати цю позицію широкій громадськості, представникам влади всіх рівнів. Наша робота, в частині, яка об'єктивно залежить від нас, повинна бути виконана вчасно та якісно. Нам не пробачають помилок чи байдужості – і це справедливо. Тому, що ми охороняємо найцінніше – здоров'я та життя людини. Все, що від нас залежить, ми зробимо.

Дорогі колеги, сподіваємося на Вашу мудрість, витримку, професійність, людяність.

**Голова Львівської обласної організації
Профспілки працівників
охорони здоров'я України
Ю.Білий**

**Голова Українського Лікарського
Товариства у Львові
А.Базилевич**

І ЗА МЕДИЧНІ ПРАВА
ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВЮЛЕТЕНЬ
№ 5 (112),
квітень 2011.
ОБЛАСНИЙ КОМПІТЕТ
Львівська обласна організація професійної спілки працівників охорони здоров'я України

Звернення

ШАНОВНІ ЛІКАРІ, МЕДИЧНІ СЕСТРИ, ПРАЦІВНИКИ
ЗАКЛАДІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я ЛЬВІВЩИНИ!

ШАНОВНІ КОЛЕГИ!

Напередодні великого християнського свята – Великодня, свята Любові, злагоди, примирення дозволять звернутися до Вас – людей найгуманнішої у світі професії.

Сьогодні медична галузь переживає складні часи: падає престиж медичного працівника, не вистачає медикаментів, коштів на ремонт будівель і споруд лікарень, поліклінік, амбулаторій, а заробітна плата працівника охорони здоров'я є мізерною. Реформа галузі знаходиться лише на етапі її апробації.

Усе це відбувається на тлі підвищеної уваги до роботи лікарів з боку суспільства в цілому, засобів масової інформації, зокрема. Заради справедливості слід відзначити, що така увага має конструктивний, а іноді й провокативний характер. Що ж, кожний має право на свою думку.

Однак, за будь-яких умов людина береже своє життя, під час небезпеки для здоров'я поспішає звернутися до нас, лікарів. Очікує від нас допомоги. Тієї допомоги, яку може надати тільки лікар. Руки лікарів першими зустрічають Людину у цьому світі. Саме тепло наших рук, а не стін будинків, зігріває немовля в перші хвилини.

Звертаючись до лікаря у скрутну хвилину свого життя, тоді, коли здоров'я похитнулось, людина не замислюється над проблемами галузі, над структурою та дефіцитом бюджету, над кількістю та якісним складом медикаментів, над нормативом прибуття карети швидкої допомоги, над запасом донорської крові, над розміром оплати праці медичного працівника. Людина звертається і чекає від лікаря допомоги, а іноді чекає найголовнішого – порятунку свого життя. У такі хвилини фактично наодинці залишаються дві особи: пацієнт і лікар. І у відвертих стосунках між ними немає зневаги, провокацій, а є лише одна спільна надія: одужати, вижити. Зробити так, щоб полегшити страждання людини, зберегти її життя, використовуючи те обладнання, медикаменти, які є у лікаря. І які може придбати пацієнт чи його родичі. Це суворая правда життя. Але суворість ця не робить кам'яними серця наших лікарів, медичних сестер. Так, у медицині, як в будь-якій іншій професії, є випадкові люди. Але у переважній більшості це професіонали та жертовні фахівці, які працюють в різних, як правило, складних умовах, не боячись смертельно небезпечних епідемій та інфекційних хвороб.

Медицина є єдиною з галузей професійної діяльності

людини, мірилом якої є життя людини, його якість, а не лише відсутність хвороб.

Сьогодні медична громадськість одноставна в оцінці таких питань, як низька заробітна плата працівника охорони здоров'я та незадовільне фінансування діяльності лікувально-профілактичних закладів. Переконані, що організатори охорони здоров'я, головні лікарі, професорсько-викладацький склад, практикуючі лікарі, медичні сестри, інші категорії працівників нашої галузі протестують проти підходів до бюджетного фінансування галузі за залишковим принципом. Цей внутрішній протест не кличе нас на мітинги та збори тому, що ми розуміємо: наше покликання бути поруч з хворим, без нас в лікарняній палаті у пацієнта немає шансів на життя.

Ми продовжуємо вірити, що засоби масової інформації та організації, які захищають законні права пацієнтів, будуть нашими однодумцями і зрозуміють, що лікар повинен мати достойну заробітну плату, під руками мати необхідні медикаменти, а не переконувати пацієнта їх придбати, коли цього потребує його стан здоров'я. Хірург повинен оперувати сучасним інструментарієм в операційній з якісним обладнанням. Лікар, який має мізерну заробітну плату, не може дозволити собі якісне харчування, придбати спеціальну літературу, відвідати

може повернутися до «доантибіотикової ери», коли звичайна легенева інфекція ставала причиною смерті дитини або, коли лікарі не могли протидіяти менінгіту. Ще одним прикладом цієї нової загрози здоров'ю є туберкульоз з множинною лікарською стійкістю.

Тож девізом Всесвітнього дня здоров'я в 2011 році є «Стойкість до протимікробних препаратів: якщо сьогодні не вжити заходів, завтра ми залишимося без ліків».

Уряд згадав про понад 4 мільйони працівників бюджетної сфери та почав опікуватися питанням щодо поступової ліквідації дискримінації в оплаті праці.

Нагадаємо, що з кінця 2008 року, з моменту замороження тарифної сітки, грошовий розрив між тарифною ставкою працівника I розряду та мінімальною заробітною платою постійно збільшувався і станом на 01.04.2011 він складає вже 335 грн. Збільшувався і відсотковий розрив, який на початок 2010 року складав 36%. Проте, слід відмітити, що, починаючи з квітня минулого року, відсотковий розрив поступово зменшується.

На виконання доручення Прем'єр-міністра України М.Я. Азарова було створено Міжвідомчу робочу групу з проведення консультацій щодо відновлення міжкваліфікаційних (міжпосадових) співвідношень в оплаті праці працівників окремих галузей бюджетної сфери. До складу зазначеної робочої групи увійшли представники профспілок працівників охорони здоров'я, освіти і науки, культури, соціальної сфери, державних установ та ФПУ.

У рамках роботи зазначеної робочої групи соціальними партнерами напрацьовуються конкретні заходи та пропозиції на виконання норми Генеральної угоди (п. 2.22) щодо поступового наближення середньорічного посадового окладу (тарифної ставки) працівника I тарифного розряду Єдиної тарифної сітки до середньорічної мінімальної заробітної плати.

Водночас, членами зазначеної робочої групи поставлено за мету домогтися поступового розмороження Єдиної тарифної сітки з метою забезпечення конституційного права працівників на гідну оплату праці.

**Відділ оплати праці
Соціально-економічного департаменту**

○ Новини ФПУ

7 квітня – Всесвітній День здоров'я

Проведення Всесвітнього дня здоров'я стало одним з нових починань Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ).

Уперше він був проведений 22 липня 1948 року на відзначення ратифікації Статуту ВООЗ, але 1949 року його перенесли на 7 квітня – день, коли було офіційно ухвалено Статут.

Щорічне проведення дня здоров'я стало вже традицією. Він проводиться для того, щоб люди могли зрозуміти, як багато означає здоров'я в їхньому житті та вирішити, що їм варто робити для його збереження чи поліпшення.

За ініціативою ВООЗ День здоров'я цьогоріч присвячений питанням зростання резистентності до антимікробних препаратів та попередження виникнення стійких штамів мікроорганізмів, що відбувається через масове надмірне і неправильне застосування антибіотиків при лікуванні людей та тварин.

Без нових і ефективних антибіотиків в умовах підвищеної резистентності до них бактерій, суспільство

Христос Воскрес!

